

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Î N C H E I E R E
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 11.09.2024
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: [REDACTED]
ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]
ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]
GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluținarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul [REDACTED]

[REDACTED] în contradictoriu cu pârâta [REDACTED].

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul prin consilier juridic, cu delegație la dosar, și pârâta prin avocat cu delegație la dosar.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele:

- pricina are ca obiect calcul drepturi salariale;
- procedura de citare este nelegal îndeplinită.

Instanța constată că au fost depuse la dosar cererile de adeziune ale salariaților de mai sus la Sindicatul reclamant, fiind îndeplinită astfel obligația reclamantului de a face dovada faptului că aceștia sunt membrii săi.

Cu privire la aspectele discutate la termenul anterior, respectiv incidența în cauză a OUG 62/2024, reclamantul, prin consilier juridic, apreciază că aceasta nu este incidentă deoarece încalcă rolul instanței care este singura care ar putea aprecia dacă are nevoie de o hotărâre preliminară pentru soluținarea cauzei.

Pârâta, prin avocat, apreciază că OUG 62/2024, deși are caracter imperativ, nu este incidentă în cauză deoarece obiectul cauzei nu impune dezlegare.

Instanța pune în discuție problema de drept ce face obiectul cauzei, sintetizată de instanță astfel:

“Dacă reclamanților, în calitate de personal contractual al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 4, în perioada 26.01.2022 – zi și în continuare li se cuvine și poate fi acordat sporul pentru condiții deosebit de periculoase prev. de art. 14 alin. 1 lit. a) din Anexa nr. 2 la legea nr. 153/2017 în proporție de 50% din salariul de bază conform articolului unic lit. 1 subpunct A alin. 3 din ANEXA Nr. 9 (referitoare la Mărimea sporului de mai sus pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare) la HG nr. 153/2018, prin raportare la:

- funcțiile prestate (Șef Centru, psiholog clinician, kinetoterapeut, lucrător social, îngrijitor copii, îngrijitor curățenie, logoped, asistent social, educator, inspector etc.) și
- specificul centrelor în care își desfășoară activitatea (unități de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, cu cazare/fără cazare, destinate persoanelor cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică),

CONFORM CU
[REDACTED]

- în funcție și de concluziile din buletinele de determinare prin expertizare a unor astfel de condiții sau independent de acestea, în contra și/sau peste actele administrative de încadrare și salarizare în baza cărora au fost plătiți în perioada arătată, acte care nu au fost contestate nici anterior și nici în cauză de față”, precum și excepția de neconstituționalitate a prev. OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 5, art. 16, art. 21, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție invocată din oficiu.

Reclamantul, prin consilier juridic, susține excepția de neconstituționalitate invocată de instanță și apreciază că este admisibilă sesizarea Curții Constituționale a României cu aceasta.

Pârâtul, prin avocat, lasă pronunțarea la aprecierea instanței.

Instanța, având în vedere faptul că aspectele discutate mai sus primează judecării pe fond a cauzei, rămâne în pronunțare asupra sesizării Curții Constituționale a României, a incidenței în cauză a OUG 62/2024 și eventual a suspendării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra incidenței în cauză a OUG nr. 62/2024, a sesizării din oficiu a Curții Constituționale a României (în continuare CCR) pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prev. OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 5, art. 16, art. 21, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție, precum și eventual a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemei/lor de drept din prezenta cauză prin procedura prev. de OUG nr. 62/2024, reține următoarele:

- I. Cu referire la admisibilitatea sesizării CCR cu excepția de neconstituționalitate invocată din oficiu de către instanță referitoare la întreaga OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 5, art. 16, art. 21, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție constată:

Deoarece în cauză de față Sindicatul reclamant pretinde recunoașterea și acordarea pentru salariații reprezentați a sporului (ori a diferențelor în legătură cu acesta) pentru condiții deosebit de periculoase de 50% din salariul de bază conform articolului unic lit. I subpunct A alin. 3 din ANEXA nr. 9 la HG nr. 153/2018, iar acești salariați fac parte dintr-un personal plătit din fonduri publice, rezultă că procesul de față are natura celor vizate de OUG nr. 62/2024 motiv pentru care instanța reține că această ordonanță este incidentă în cauză astfel că sesizarea Curții Constituționale a României cu această excepție este admisibilă.

Aceasta și pentru faptul că această ordonanță nu a fost declarată neconstituțională printr-o Decizie anterioară a Curții Constituționale.

Punctul de vedere al instanței cu privire la excepția invocată este acela că aceasta încalcă prevederile constituționale invocate pentru următoarele motive:

Analizând motivele de neconstituționalitate invocate, prin raportare la următoarele articole din Constituție:

- **art. 1 alin. 5 referitor la Statul Român** conform căruia „(1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.
(2) Forma de guvernământ a statului român este republica.
(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.
(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.
(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”,

CONFIRM CU
1 2

- **art. 16 alin. 1 referitor la egalitatea în fața legii** conform căruia „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări....”,
- **art. 21 referitor la accesul liber la justiție** conform căruia „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.
(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.
(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.
(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite”,

- **art. 115 alin. 4 din Constituție referitor la delegarea legislativă** conform căruia „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.

(5) Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).

(6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

(7) Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).

(8) Prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței”,

- **art. 124 referitor la înfăptuirea justiției** conform căruia „(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.

(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii” și

- **art. 126 referitor la instanțele judecătorești** conform căruia „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.

(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.

(6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt

competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale”;

instanța reține că unele se referă la neconstituționalitatea extrinsecă a ordonanței, iar altele la cea intrinsecă.

Analizându-le cu prioritate pe cele referitoare la **neconstituționalitatea EXTRINSECĂ** a OUG nr. 62/2024, respectiv la urgenta care a impus adoptarea acestei ordonanțe, văzând expunerea de motive a acesteia, instanța reține următoarele:

Deși motivele adoptării Ordonanței de urgență nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, așa cum au fost expuse în preambulul acesteia, au fost:

*„Ținând seama de necesitatea **asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare** - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfărânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice,*

ținând cont de faptul că justiția reprezintă un factor esențial de echilibru și stabilitate socială într-un stat de drept și că în realizarea deplină a acestui rol se impun o unificare a practicii judiciare și o asigurare a stabilității raporturilor juridice, inclusiv în domeniul stabilirii drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice,

în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești,

*constatându-se **existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești** care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal,*

având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar,

ținând cont de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România,

în considerarea necesității încorporării facile a soluțiilor legislative anvizajate în angrenajul procedurii și justiției civile actuale, fără afectarea semnificativă a volumului de activitate al instanței supreme,

având în vedere faptul că este imperios necesară acordarea priorității cuvenite principiului asigurării unei practici judiciare unitare - manifestare a principiilor înfăptuirii justiției în mod unic, imparțial și egal, și, în general, al egalității în fața legii,

ținând seama de faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept,

întrucât soluțiile pronunțate în aceste categorii de litigii au impact direct și considerabil asupra bugetului general consolidat, efect augmentat prin necesitatea asigurării egalității de tratament juridic, imperativ confirmat în practica Curții Constituționale din perspectiva principiului egalității în fața legii, dată fiind necesitatea înlăturării și, după caz, a prevenirii producerii urmărilor negative anterior expuse,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată”;

instanța reține că **urgenta adoptării acestei OUG nu reiese din aceste susțineri generice ale Guvernului.**

CONFORM CU

Aceasta deoarece procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal există încă din anul 2010 prin raportare la legile cadru de salarizare succesive adoptate de legiuitor (legea nr. 330/2009, legea nr. 284/2010 și legea nr. 153/2017).

Multitudinea de litigii și pretinsul fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care judecă astfel de litigii au apărut probabil tocmai datorită adoptării acestor legi cadru ce nu au fost aplicate integral, dar și a multitudinii de legi anuale și nu numai prin care același legiuitor sau cel delegat a temporizat/suspendat aplicarea anumitor prevederi din aceste legi sau a instituit excepții de la acestea ori a modului defectuos/imprecis de redactare, această inflație legislativă având potențialul de a da naștere la interpretări diferite care datează de cel puțin 14 ani.

Această lungă perioadă de timp nu reprezintă astfel o situație extraordinară care să dea naștere la reglementarea din această ordonanță de urgență, divergențele de jurisprudență reprezentând prin natura lor consecința inerentă oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având autoritate asupra competenței lor teritoriale.

Referitor la impactul direct și considerabil asupra bugetului general consolidat al practicii neunitare, instanța reține în primul rând că este doar afirmat și nu probat, iar mai departe că este ambiguu formulat deoarece induce ideea că prin preluarea dosarelor de la instanțele de fond ori de control judiciar, altele decât instanța supremă, s-ar ajunge la neacordarea unor drepturi și prin aceasta la scăderea presiunii asupra acestui buget.

Acest considerent induce soluțiile ce ar trebui pronunțate în aceste cauze.

Mai mult decât atât, nu se explică de ce doar acest remediu procesual este în măsură să conducă la unificarea practicii, deși în considerarea aceluiași motiv în Codul de Procedură Civilă din 2010 au fost prevăzute 2 astfel de mecanisme tot la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție despre care nu se afirmă că nu le-ar fi dat curs (sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ori pentru soluționarea unui recurs în interesul legii), realitatea care rezultă din multitudinea de astfel de hotărâri deja pronunțate de instanța supremă dovedind chiar contrariul.

Analizând celelalte motive de **neconstituționalitate INTRINSECĂ**, instanța reține:

Încălcarea art. 1 alin. 5 din Constituție având în vedere maniera defectuoasă și imprecisă de redactare.

Astfel, din interpretarea art. 1 din OUG nr. 62/2024 conform căruia:

„Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”

care stabilește domeniul de aplicare nu rezultă cu claritate la ce tip de cauze se referă deoarece prin ultima teză a alin. 1 care se referă în plus și la „cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal” se extinde aria de aplicare la toate aspectele de drept referitoare la raporturile de muncă și de serviciu ale personalului plătit din fonduri publice, printre acestea putând fi, cu titlu de exemplu, și cele referitoare la concedieri cu prejudicii derivate etc.

Chiar dacă din expunerea de motive s-ar putea deduce litigiile vizate, formularea neclară lasă loc la interpretări diferite cu potențial de practică neunitară de natura celei contestată explicit prin această OUG.

Mai departe, din art. 2 din această ordonanță nu rezultă dacă sesizarea instanței supreme se impune în orice situație, adică și în cazul unor probleme de drept ale căror rezolvări sunt evidente sau doar pentru

clarificarea unor chestiuni dificile de drept așa cum se arată că expunerea de motive, singura diferență față de sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept fiind nivelul instanței care face sesizare.

Această neclaritate poate determina sesizarea instanței supreme inclusiv cu cauze ușor de soluționat ducând la încărcarea rolului acesteia și la blocarea dosarelor a căror soluționare ar putea rămâne în final tot în sarcina instanțelor inițial investite prin respingerea ca inadmisibile a sesizărilor care excedează scopului avut în vedere de OUG.

Referitor la procedura menționată mai sus care pare să fie avută în vedere, în OUG nr. 62/2024, spre deosebire de Codul de Procedură Civilă din 2010, nu se prevede că și cauza în legătură cu care se face sesizarea se suspendă odată cu aceasta, deși o astfel de măsură este prevăzută expres în cazul litigiilor similare (art. 2 alin. 3).

Este încălcat și art. 16 din Constituție deoarece reglementarea se referă doar la anumită categorie de justițiabili și procese, deși o practică judiciară uniformă și unitară este de dorit în orice domeniu, inclusiv al justițiabililor care nu sunt plătiți din fonduri publice.

Pentru că instituirea acestei proceduri, care printre altele prelungește activitatea de judecată în tipul de procese vizate de această ordonanță și prin aceasta încalcă și **art. 21 alin. 3 din Constituție referitor la soluționarea și a acestora într-un termen rezonabil**, nu este justificată prin comparație, instanța apreciază că aceasta este discriminatorie prin raportare la litigii similare purtate între justițiabili care nu sunt plătiți din fonduri publice deoarece nu-și găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă.

De asemenea, se încalcă și art. 124 și 126 din Constituție întrucât justiția este realizată de mai multe instanțe conform competențelor stabilite prin lege, nu numai de Înalta Curte de Casație și Justiție, rolul acesteia din urmă de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale, nefiind incident în cauză deoarece obligația instituită instanțelor prin OUG nu intervine doar în caz de practică neunitară și nici doar în cazul unor probleme de drept noi.

Prin aceasta se ajunge la imixtiunea în activitatea de judecată a judecătorilor investiți cu soluționarea acestui tip de cauze, încălcându-se independența acestora prin limitarea atribuțiilor de serviciu, aceștia fiind obligați să sesizeze instanța supremă pentru clarificarea unor probleme de drept, unele fără nicio dificultate de interpretare a legii, asupra cărora se induce implicit ideea că nu sunt în măsură să hotărască de sine stătător.

Această distincție între judecătorii supremi și judecătorii de la celelalte instanțe din țară desconsideră activitatea acestora din urmă, deși cele competente să soluționeze genul de cauze vizate nu se află la baza piramidei organizării judiciare, ci chiar din contră, Curțile de Apel fiind situate imediat sub instanța supremă.

Se ajunge astfel la desconsiderarea aproape a întregului sistem judiciar din considerente exterioare acestuia, respectiv financiare sau chiar de tehnică legislativă, aceasta din urmă imputabilă chiar celorlalte 2 puteri ale statului.

Urmare celor de mai sus, instanța va admite sesizarea din oficiu a Curții Constituționale a României pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 5, art. 16, art. 21, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție.

II. Deoarece a reținut mai sus incidența în cauză a prev. OUG nr. 62/2024, instanța va analiza în continuare motivele care susțin admisibilitatea sesizării instanței supreme cu problema/ele de drept dedusă/e judecării în temeiul OUG nr. 62/2024.

Astfel:

I- Obiectul și istoricul cauzei

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 05.04.2024 pe rolul Tribunalului București – Secția a VIII-a Civilă, Conflicte de muncă și Asigurări sociale sub nr. **11155/3/2024**, reclamantul

CONFORM CU

pârâta

, contradictoriu cu

, a solicitat:

1. Calculul și plata în favoarea membrilor de sindicat reprezentați în cauză a despăgubirilor bănești reprezentând diferența dintre cuantumul sporului de 50% (pentru condiții deosebit de periculoase în conformitate cu dispozițiile punctului I, Litera A, subpunctul 1 și 3 din Anexa 9 a Regulamentului de sporuri, anexă la Hotărârea nr. 153/2018 și a Buletinului de Expertiză cu nr. 21/2022) aplicat la salariul de bază și cel efectiv acordat în procent de 15%, pentru perioada de timp cuprinsă între data de 26.01.2022 (data emiterii Buletinului de expertiză cu nr. 21/2022) și data de 31.12.2023 (data de la care pârâta nu a mai acordat sporul de 15%);

2. Calculul și plata în favoarea membrilor de sindicat reprezentați în cauză a despăgubirilor bănești echivalente neacordării sporului de 50% (pentru condiții deosebit de periculoase) aplicat la salariul de bază, conform dispozițiilor punctului I, Litera A, subpunctul 1 și 3 din Anexa 9 a Regulamentului de sporuri, anexă la Hotărârea nr. 153/2018 și a Buletinului de Expertiză cu nr. 21/2022, pentru perioada de timp cuprinsă între data de 01.01.2023 și până la data rămânării definitive a hotărârii.

3. Acordarea sporului de de 50% pentru condiții deosebit de periculoase în conformitate cu dispozițiile punctului I, Litera A, subpunctul 1 și 3 din Anexa 9 a Regulamentului de sporuri, anexă la Hotărârea nr. 153/2018 și a Buletinului de Expertiză cu nr. 21/2022 începând cu data rămânării definite a hotărârii și în continuare, atâta timp cât reclamantii își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

4. Emiterea dispozițiilor de acordare a sporului de 50% (pentru condiții deosebit de periculoase) la salariul de bază, pentru fiecare dintre salariați în parte, în conformitate cu dispozițiile Hotărârii nr. 153/2018 și a Buletinului de Expertiză nr. 21/2022, începând cu data de rămânării definitive a hotărârii;

5. Actualizarea sumelor de bani prevăzute la petitele 1 și 2 ale prezentei acțiuni cu indicele de inflație aferent perioadei de la care trebuia acordat sporul de 50% la salariul de bază și până la data plății lor efective și cu dobânda legală penalizatoare aferentă aceleași perioade.

În motivare, după ce redă prevederile legale pe care le consideră incidente în cauză și subliniază faptul că membrii de sindicat reprezentați în cauză, în calitate de personal contractual, își desfășoară activitățile profesionale la Centrul de zi pentru recuperare copii cu dizabilități, respectiv Centrul de zi pentru recuperare copii cu dizabilități „Harap Alb”, ambele centre neavând personalitate juridică, iar prin Buletinul de expertiză a condițiilor de muncă nr. 21/2022 au fost identificați factori de risc în ambele locații, precum și toate criteriile prev. de art. 5 din HG nr. 153/2018 în vederea acordării sporului pentru condiții deosebit de periculoase, Sindicatul reclamant susține că acești salariați au dreptul la acest spor, respectiv la diferențele rămase prin raportare la sporul de 15 % deja acordat până la data de 31.12.2023 când a fost sistat.

Cererea este motivată în drept pe prevederile legale menționate în acțiune.

În susținerea cererii ale, reclamantul a depus la dosar înscrisuri.

Legal citată în acest sens, la data de 13.05.2024 pârâta a depus întâmpinare (f 77 și urm. vol. I) prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

CONFIRM CU

În motivare, după ce prezintă succint situația de fapt, cu sublinierea că o parte din salariații reprezentați în cauză nu au beneficiat de niciun spor anterior lunii ianuarie 2024, iar ceilalți nu au beneficiat de sporul pretins, ci de cel de 15% pentru condiții vătămătoare sau periculoase, și redă la rândul ei prevederile legale pe care le consideră incidente în cauză cu propria interpretare a acestora, pârâta susține în esență că ;

- Sporul pretins se acordă în urma îndeplinirii anumitor condiții,
- Prin raportare la activitatea centrelor în care activează salariații reprezentați în cauză acestea s-ar încadra în categoria prev. la subpt. 3 lit. A pct. 1 din Anexa nr. 9 la HG nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială"
- Din Buletinul de expertiză nr. 21/2022 nu rezultă expunerea personalului în cauză, indiferent de utilizarea mijloacelor de protecție individuală sau colectivă, la factorii de risc prev. de art. 2 lit. c) din Regulamentul de mai sus,
- Expunerea locurilor de muncă unor categorii de noxe poate justifica existența unor condiții de muncă periculoase sau vătămătoare fără ca acestea să fie deosebit de periculoase,
- Acordarea acestui spor este condiționată și de încadrarea sumelor aferente în sumele aprobate cu această destinație în bugetul instituției, dar și de voința angajatorului.

Întâmpinarea este motivată în drept pe prevederile legale menționate în cuprinsul acesteia.

În susținerea poziției sale procesuale, pârâtul a depus la dosar înscrisuri.

La data de 31.05.2024 reclamanta a depus răspuns (f 66 și urm. vol III) la întâmpinarea de mai sus solicitând respingerea apărărilor pârâtei ca neîntemeiate.

Din înscrisurile depuse la dosar rezultă calitatea membrilor de sindicat reprezentați în cauză de personal contractual, precum și funcțiile acestora de Șef Centru, psiholog clinician, kinetoterapeut, lucrător social, îngrijitor copii, îngrijitor curățenie, logoped, asistent social, educator, inspector etc., urmând ca stabilirea definitivă a situației de fapt care rezultă din coroborarea probelor administrate sau ce vor mai fi eventual administrate să se facă după soluționarea sesizării de față.

II- Din sinteza tuturor suținerilor și apărărilor formulate în cauză instanța reține că problema/ele de drept de soluționat în cauză este/sunt:

“Dacă reclamanților, în calitate de personal contractual al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 4, în perioada 26.01.2022 – zi și în continuare li se cuvine și poate fi acordat sporul pentru condiții deosebit de periculoase prev. de art. 14 alin. 1 lit. a) din Anexa nr. 2 la legea nr. 153/2017 în proporție de 50% din salariul de bază conform articolului unic lit. I subpunct A alin. 3 din ANEXA Nr. 9 (referitoare la Mărimea sporului de mai sus pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare) la HG nr. 153/2018, prin raportare la:

- *funcțiile prestate (Șef Centru, psiholog clinician, kinetoterapeut, lucrător social, îngrijitor copii, îngrijitor curățenie, logoped, asistent social, educator, inspector etc.) și*
- *specificul centrelor în care își desfășoară activitatea (unități de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, cu cazare/fără cazare, destinate persoanelor cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică),*
- *în funcție și de concluziile din buletinele de determinare prin expertizare a unor astfel de condiții sau independent de acestea,*

în contra și/sau peste actele administrative de încadrare și salarizare în baza cărora au fost plătiți în perioada arătată, acte care nu au fost contestate nici anterior și nici în cauza de față”.

CONFORM CU

III- Din verificările instanței rezultă că asupra chestiunii de drept de mai sus Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

IV-Părțile nu și-au exprimat niciun punct de vedere cu privire la modul de soluționare al chestiunii de drept arătată mai sus, altul decât cel din cererea de chemare în judecată, întâmpinare etc.

V- Punctul de vedere al instanței cu privire la aspectul de drept pus în discuție:

Având în vedere că în cauză s-a invocat excepția de neconstituționalitate a OUG nr. 62/2024 care poate duce la înlăturarea acesteia cu consecința pronunțării asupra fondului de către judecătorul inițial investit, instanța nu-și va exprima poziția cu privire la chestiunea de drept din cauză pentru a evita o antepronunțare.

Pentru toate considerentele de mai sus, instanța va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept menționată mai sus .

În baza art. 4 din OUG 62 / 2024 corob. cu art. 52 alin. 2 din Codul de Procedură Civilă din 2010 va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de mai sus.

DISPUNE:

Admite sesizarea din oficiu a Curții Constituționale a României pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prev. OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 5, art. 16, art. 21, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție.

Dispune comunicarea către Curtea Constituțională a României a prezentei încheieri, a dovezilor depuse de părți și a datelor necesare pentru îndeplinirea procedurii de citare a părților.

În temeiul art. 2 alin 1 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

“Dacă reclamantilor, în calitate de personal contractual al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 4, în perioada 26.01.2022 – zi și în continuare li se cuvine și poate fi acordat sporul pentru condiții deosebit de periculoase prev. de art. 14 alin. 1 lit. a) din Anexa nr. 2 la legea nr. 153/2017 în proporție de 50% din salariul de bază conform articolului unic lit. I subpunct A alin. 3 din ANEXA Nr. 9 (referitoare la Mărimea sporului de mai sus pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare) la HG nr. 153/2018, prin raportare la:

- *funcțiile prestate (Șef Centru, psiholog clinician, kinetoterapeut, lucrător social, îngrijitor copii, îngrijitor curățenie, logoped, asistent social, educator, inspector etc.) și*
- *specificul centrelor în care își desfășoară activitatea (unități de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, cu cazare/fără cazare, destinate persoanelor cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică),*
- *în funcție și de concluziile din buletinele de determinare prin expertizare a unor astfel de condiții sau independent de acestea,*

în contra și/sau peste actele administrative de încadrare și salarizare în baza cărora au fost plătiți în perioada arătată, acte care nu au fost contestate nici anterior și nici în cauza de față”.

Suspendă soluționarea prezentei cauze formulate de reclamantul

în contradictoriu cu pârâta

_____, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de mai sus.

Dispune comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel și tribunalele din țară a prezentei încheieri.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi 11.09.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Preşedinte:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

Thred. Jud. CIF/18.09.2024

CONFORM CII